

NehemiaInfo

IRÁK Ženy v zajetí ISIS, sirotci a vdovy

KAVKAZ Kráva naděje dává

MOLDAVSKO Lidé žijící v chudobě

ETIOPIE Evangelisté platí vysokou cenu

MUKAČEVO Jak se ti daří?

Přinášíme změnu
do lidských životů.

Cesta zpět stojí za jakoukoliv námahu

Obsah

3	Ježíš stále činí zázraky
4	Irák Ženy v zajetí ISIS, sirotci a vdovy
6	Kavkaz Kráva naději dává
8	Blízký východ Perský záliv - snít Boží sen
8	Etiopie Evangelisté platí vysokou cenu
10	Asie Chceme jít tam, kde ještě lidé neslyšeli
11	Chorvatsko Odjíždíme!
12	Moldavsko Lidé žijící v chudobě
14	Mukačevo Jak se ti daří?
15	Asie Změny
16	Kavkaz Rádio pro tisíce posluchačů

Podobenství o marnotratném synu je jeden z nejčastěji citovaných Ježíšových příběhů. Bývá součástí mnoha kázání o milosti. Příběh ale nabízí další ponaučení. Ve zkratce o čem příběh je, i když asi nosím dříví do lesa.

Otec měl dva syny. Mladší z nich si chtěl zkusit žít po svém, požádal otce o podíl z dědictví a s plným měšcem, lehkým krokem, s vidinou "svobody a mnohých dobrodružství" vykročil směr daleká země. Otec mu nebránil, nesnažil se ho přesvědčit po dobrém ani po zlém, nechal ho prostě jít.

Mladší syn peníze rozházal a tvrdě dopadl na sociální dno. Hladový, zesláblý, zapáchající se rozhodl k návratu domů. Bible ten proces rozhodnutí popisuje slovy "šel do sebe" či "přišel k sobě".

S vědomím, že bude přijat zpět jen jako nádeník, nikoliv syn, vykročil o poznání těžším krokem zpět. Cesta z daleké země v tomto stavu byla daleko těžší než opačným směrem.

Někdy se může život zamotat. Špatná rozhodnutí bývají na začátku závislostí, problémů ve vztazích či jejich rozpadů. Dobrou zprávou je, že Duch Boží vede člověka k pokání ("přišel k sobě, šel do sebe") a následnému rozhodnutí k cestě zpět. Rozhodnutí je nenahraditelné, ale pořád je to jen začátek cesty. Návrat do svobody nebo láskyplného vztahu bývá dlouhý, těžký, doprovázený nejistotou, pochybnostmi o přijetí druhými.

Proces návratu se vší slabostí, bolestí a nejistotou je však nutný a důležitý pro budoucnost marnotratníka. Bůh nedopustí, aby cesta zpět byla těžší a delší, než je potřebné, ale nechává je tím projít. Na konci však, pokud cestu nevzdají, je čeká otevřená náruč Otce, a to stojí za jakoukoli námahu.

Za NF Nehemia
Pavel Vimr,
člen Správní rady

Ježíš stále činí zázraky

Benjamin

Když jsme se před dvěma lety stěhovali jako rodina do Iráku, cítili jsme se jako ten chlapec s pěti chleby a dvěma rybami ve výzvě nasytit hladový dav desetitisíců v biblickém příběhu o zázraku rozmnožení chlebů a ryb (Mt. 14:13-21). Výzva byla obrovská a pro nás neuskutečnitelná, jen jsme slyšeli Kristův pokyn: „Vy jim dejte najíst.“

Ti hladoví a potřební jsou Jezídkové v severním Iráku. Je to komunita lidí, která zažila genocidu z rukou ISIS. Muži byli zabiti, ženy zotročeny a děti poslány na převýchovu podle ideologie ISIS. I dnes, už dávno po porážce ISIS, tato komunita stále žije na útěku. 90% Jezídků v Iráku žije v táborech mimo svůj domov a nejsou schopni se vrátit zpátky. Po více jak pěti letech života v táboře a na útěku nemají naději na návrat domů kvůli dalším válkám a nepokojům v oblasti, ze které jsou. Naprostá beznaděj a život bez budoucnosti, tak se cítí.

V situaci, kde Kristus vysílá a říká: „Vy jim dejte najíst“, jsem rád, že to on má pro ně zázraky, které umí jen on. Nasytit hladový dav desetitisíců, jak to čteme ve zmíněném biblickém příběhu. Není to o nás, ale o Kristu. Náš Hospodin se definuje slovy žalmisty: „Hospodin je ochránce vdov, otec sirotek. Osamělým dává rodinu, vězně vyvádí na svobodu...“ (Žalm 68:6-7)

Mým přesvědčením je, že právě Kristus chce, ať tito lidé okusí, jak dobrý je (Žalm 34:9). On povolává své lidi, ať mu dají ty svoje dvě rybky a pět chlebů – a on z toho učiní zázrak. Jsem vděčný za každého jednotlivce nebo sbor, který byl povolán do této služby například k modlitbám, ke štědrosti nebo i jinak.

Naše pomoc pro
jezídkské rodiny
v Iráku se stále
rozšiřuje!

Ovoce pro jezídkské děti od Vánoc do léta. Vánoční sbírka v roce 2018 byla určená právě pro děti z těch nejchudších rodin, kterých jsme vybrali sto. Tyto rodiny, které vyhnala válka z domovů a nejsou ani v oficiálních táborech, nemají žádnou pomoc. Z cíle dát dohromady 220 tisíc korun se stal zázrak a nasbíralo se víc než půl milionu korun. Mohli jsme tak tuto pomoc rozšířit na více rodin, než jsme plánovali. Výsledkem pomoci nebyly jen nadšené děti a rodiče, ale celé období zimy tyto děti byly zdravé! Rodiče byli překvapení a oproti předchozímu roku nás neprosili o léky pro nemocné děti v období chřipek v zimě, protože děti byly zdravé. Je těžké si představit žít několik let pouze ve stanu, na místě, kde v zimě mrzne a sněží a v létě teploty překračují i padesát stupňů.

V čem jsem viděl Ježíšův zázrak? Tak jako v tom příběhu toho nakonec bylo daleko více, než jsme si dokázali představit. Dokonce jsme tento projekt neukončili, ale pokračovali v letošní zimě z nových darů.

Vím, že někteří dárci byli i děti z našich sborů, které daly celé své kapesné nebo obětovaly svůj vánoční dárek. Ano, možná finančně to byly ty dvě rybky a pět chlebů, ale Bůh se přiznal a učinil zázrak. Ježíš stále činí zázraky.

**Prosím, na pomoc jezídkským rodinám použijte
č. ú. 1057340/2060, v. s. 1002. ■**

Dívky ze zajetí ISIS, sirotci a vdovy...

Jak pokračuje naše pomoc v Iráku?

Benjamin

Rehabilitační centrum pro přeživší dívky ze zajetí ISIS.

Bůh poskytl příležitost otevřít centrum pro přeživší dívky ze zajetí ISIS a dal taky finance na nájem a vstupní náklady na otevření tohoto centra. Hospodin je ochránce vdov, on povolal pro tuto službu dokonce i zkušený místní manželský pár. I když jsou tyto dívky velmi mladé, tak jsou již vdovy po násilném sňatku s džihádistou, jejich otrokářem. Modlete se prosím za tuto službu, věřím, že když se budeme modlit, Hospodin povolá dostatek pracovníků i štědrých dárců.

Hospodin je otec sirotků. Dětské centrum pro sirotky se svým vzhledem vymyká z pohledu velkého uprchlického tábora. Je to místo, kde jsou zasazené stromy a vybudovaná zahrada a dětské hřiště. To je „Centrum pokoje“ pro více než sto sirotků. To je maximální kapacita, kterou centrum má možnost pojmout, i když sirotků v táboře je 347. Tato služba je v partnerství s místním letničním sborem a je skvělým místem pro si-

rotky traumatizované únosem ISIS. Cílem je poskytnout smysluplné aktivity a pomoci těmto dětem překonat trauma a hrozné vzpomínky na věci, které se jim staly.

Nové hřiště pro děti? V minulém článku (02/19) jsem vyzýval ke sbírce na hračky a pomůcky do centra a taky k úpravě a vybavení zahrady. Bůh je ale otec sirotků a povolal si dostatek štědrých lidí, abychom mohli nakoupit nejen to, ale měli jsme i finance na běh centra ve školním roce 2019/2020. Díky tomu se nasbíralo více než 600.000 korun na tuto službu. Prosím, modlete se za další školní rok 2020/2021 – víc sirotků by si přálo být součástí tohoto centra. Modleme se za tuto službu a vedoucí Helen.

V celém jezidském táboře Baadra (Essian) je 1 796 dětí do 4 let, 2 801 dětí do 11 let, 2 455 do 17 let. Více než 7 000 dětí nemá žádné hřiště na hraní. Sice v rámci dětského centra pro sirotky malinké hřiště je, ale není možné ho otevřít pro všechny děti. Modleme se za tyto

děti, které buď zažily hrůzné věci od bojovníků ISIS, nebo neznají nic jiného než uprchlický tábor, protože tam se narodily. Kéž bychom pro ně v tomto táboře mohli vystavět kvalitní hřiště. Modleme se za 300.000 korun.

Hospodin dává osamělým rodinám.

Letošní zima byla velmi těžká a stala se až bojem o přežití. Jsem rád, že jsme mohli i letos pomoci těm nejpotřebnějším lidem přežít zimu.

Nakoupili jsme pevné plachty na opravu stanů pro 30 rodin, které podporujeme už od roku 2015.

55 jezídkým dívkám, které utekly v posledních pěti měsících ze zajetí ISIS, jsme koupili topení na zimu a taky jídlo.

400 rodinám v Baadra jsme mohli dát jídlo a hygienické potřeby na zimu.

Asistovali jsme rodině Fajzy, matky tří postižených dětí. 150 dětem jsme mohli koupit zimní boty a oblečení. Spolu s týmem lidí z místního sboru jsme mohli navštívit a modlit se za mnoho těžce nemocných lidí.

980 rodinám jsme mohli předat ohřevné zařízení.

Vybrali jsme ty nejpotřebnější rodiny jako vdovy s dětmi nebo rodiny, které se starají o sirotky, rodiny s postiženými dětmi a další rodiny, které jsou nějakým způsobem znevýhodněné.

Modlím se, ať Bůh otevře dveře i do Sinjáru, kde je velmi těžké se dostat a mít povolení pracovat.

Modlím se za jeden velký grant, který jsme žádali pro zcela zásadní projekt, který by požehnal mnoho jezídkých rodin - „Ovce pro Jezídy“.

Amen, Bůh těmto osamělým a zapomenutým lidem v zemi zničené válkou dává rodinu – nás křesťany. Kéž bychom byli Božím nástrojem pro to, ať tito lidé okusí, jak dobrý je.

Bůh povolává. Opravdu vidím, že Bůh povolává lidi a sbory, aby se do tohoto díla zapojili. Děkujeme taky za sbírku na služební auto potom, co nám to staré shořelo. Z peněz určených na auto jsme byli schopni koupit daleko lepší auto, než jsme původně měli. Koupili jsme nové sedmimístné SUV Kia. Pro nás to byl velký zázrak a milé překvapení!

Jedině Kristus může naši malou svačinu rozmnožit (2 rybky a 5 chlebů), co mu dáme, na zázrak nasycení velkého davu. Je

výsadou mu nabídnout to málo, co máme. Učedníci na to málo, co nabídnul ten malý chlapec, řekli, že nemají nic, a tak tím pohrdli. Ježíš ale vzal to „nic“ a vzdal díky a byl vděčný za tuto oběť. Buďme vděční za to, co máme, a dejme to Ježíši. Jen On může z toho mála, čím jiní pohrdnou, udělat zázrak a vypůsobit překypující požehnání, kterým budeme nakonec požehnání tak moc, že z malé svačiny ještě zbude 12 košů.

Pokud byste rádi pomohli lidem v Iráku, použijte prosím č. ú. 1057340/2060, Irák, Jezídkové - v. s. 1002, Irák, pomoc ženám - v. s. 10021, Irák, děti - v. s. 10022. ■

Rozšíření pole působnosti.

Kráva naději dává

Nikolaj Kobzev

Od roku 2008 česká Nehemie realizuje pomoc v neklidném regionu Severního Kavkazu skrze projekt Kráva do každé rodiny. Díky vám jsme vstoupili do života desítkám lidí a přinesli změnu do jejich mnohdy neřešitelné životní situace. V rámci letošní návštěvy pracovníků Nehemie jsme uspořádali společné setkání několika rodin zapojených do projektu. Všichni zúčastnění vyjádřili velké díky a vděčnost Čechům, kteří změnili jejich životy k lepšímu.

Navíc se nám naskytla příležitost tuto pomoc rozšířit do dalších regionů, jako je Ingušsko, Čečensko a Dagestán. Skrze praktickou pomoc se další desítky (a mám naději, že i stovky) ztracených budou moci dotknout Božího srdce.

Během posledních 15 let Nadační fond Nehemia usku-tečňuje projekt pod názvem „Od srdce k srdci“ (u nás známý pod názvem „Kráva do každé rodiny“... pozn. pře-kl.), který probíhá v Severní Osetii-Alanii. Během tohoto období jsme společně darovali 47 krav a 32 telat. Rodiny, které od Čechů dostaly tento dar, se liší v mnoha ohle-dech. Ve většině případů je však spojuje ten fakt, že jsou válečnými uprchlíky. Jde o rodiny, které se nacházely pod hranicí chudoby, často bez jakékoliv možnosti nakrmit své děti. V některých rodinách se starají o invalidní děti nebo seniory, některé jsou mnohadětné.

Každá z rodin se vyrovnává se svým vlastním neštěstím.

Hrůzy, kterým čelily, nejdou jednoduše hodit za hlavu. V době, kdy jsme se s nimi setkali, vládla v těchto rodinách zahořklost a rozčarování. Pro některé z nich to nebylo prvním setkáním s tak intenzivním zlem, někteří jejich příslušníci uvažovali o sebevraždě. Podmínky, ve kterých tito lidé žili, byly příšerné, a stát se o ně vůbec nestaral. Jednoduše je vyhodil jako odpadky na kus kontaminovaného pozemku, ať přežijí, jak umí. Na začátku tedy přežívali v obytných přívěsech nebo rychlou rukou postavených šopách. Ve vesnici Voschod 2 nefungovala elektrika, netekla voda, nebyl přiveden plyn, neexistovala žádná infrastruktura. Ani teď po letech pro ně není jednoduché najít práci. Více než 80% těchto vesničanů je nezaměstnaných.

Záchranný kruh. Projekt, který jsme s Nehemií začali re-alizovat, se stal pro mnohé doslova záchranným kruhem.

Společné setkání s rodinami, které dostaly krávu.

Život v rodinách se začal radikálně měnit k lepšímu, i když chu-doba si stále vybírala svoji daň. Kráva v

rodině je ale skutečným požehnáním. Nejde jen o mléko a mléčné výrobky, které se objevily na stole, nebo které díky prodeji přinesly finanční příjem. Jde především o novou naději a úplně jinou úroveň domácí pohody. Díky této pomoci si mohli lidé poprvé konečně trochu vydechnout a přemýšlet nad něčím jiným než hrůzami, které je potkaly.

Každá z rodin přijímala krávu s podmínkou, že první tele bude darováno do jiné potřebné rodiny. Naším cílem nebylo budovat farmy, ale ukázat lidem, že je Pán miluje a že je neopustil. Některé z rodin však chytly svou příležitost skutečně za pačesy. Například rodina Makievových do péče o krávu vložila svou duši a srdce. Dnes mají tři krávy a několik telat. Věra a její rodina teď samy pomáhají svým sousedům a zprávy o jejich dobro-srdečnosti se šíří daleko mimo jejich vlastní vesnici.

Ruslan a Zarina Běžajevovi nyní mají pět krav a několik telat. Zarina prakticky všechno mléko rozdává chudým lidem. V bezprostřední blízkosti Voschodu 2 je ingušská vesnice. Vztahy mezi Osetinci a Inguši jsou od jejich vzájemného konfliktu značně napjaté. Zarina tedy začala přinášet mléko i Ingušům. Nejenže jim tím prakticky pomáhá, ale svou mírotvornou činností dává obrovský příklad ostatním.

Jiná rodina Bědojevových také naplnila síly a jednu krávu proměnila ve tři. Jak říká sama Taťána Bědojeva: „Ne-jdůležitější je mít to zvíře rád a o všechno ostatní se už postará kráva sama.“ Ani tato rodina se nespokojila s minimální podmínkou darovat první tele, a tak do jiných rodin už poslali další tři.

Tímto se náš společný projekt stává záchranným kruhem a šancí pro mnohé další. Dnes se rozhlížíme ještě dál. Vidíme, jak v zemích Severního Kavkazu sílí islám. Některé z těchto zemí jsou naprosto uzavřené pro kázání evangelia a v některých není ani žádný misionář. Máme tedy novou vizi rozšířit projekt, aby se stal nástrojem pro službu nezasazeným národům Severního Kavkazu. Díky české pomoci jsme už teď mohli darovat jednu krávu do Ingušska, dvě kozy a jednu krávu do Čečenska a jednu krávu do Dagestánu. Je nám líto, že se kvůli bezpečnosti o těchto rodinách nemůžeme více rozhovořit, ale jedná se o místa, kde vládne islám. Chceme však, abyste věděli, že Bůh díky našemu společnému projektu tluče na dveře národů, které ho zatím osobně nepoznaly. ■

Naděje v nesnázích

Zilgi je odpradávná muslimská vesnice ležící na hranici mezi Severní Osetií a Ingušskem. Je to pevnost islámu. Nejsou zde žádní křesťané, církev ani církevní budovy. Funguje zde pouze mešita. Ve spolupráci se sociálními službami zde mohla naše církev jednou za čas navštívit Janu (jméno je změněno). Jana je úplně slepá a její muž také. V dětství prodělala Jana těžkou angínu. Nemoc přinesla značné komplikace, v jejichž důsledcích nakonec oslepla. Pro Janu začala těžká doba. Postupně začala ztrácet zrak, a tak začala chodit do specializované školy. Vrstevníci jí ve dvoře nadávali do slepoušů. Svět, který Jana znala a milovala, se najednou stával chladným a nepřátelským. Rodiče se starali, jak mohli, a investovali do ní veškerou svou sílu a prostředky. V tu dobu žila rodina ve Vladikavkaze. Díky jejich starostlivé péči mohla Jana absolvovat i vysokou školu, kterou dokončila s velkým úspěchem.

Překvapení osudu však nebrala konce. Jana se seznámila s citlivým mužem, který rozuměl její povaze, byl laskavý a pozorný. Jenže byl také nevidomý. Rodiče byli proti, ale lásce se nedá poroučet. Po několika letech se nakonec vzali a brzy se jim narodila dcera Milana a krátce nato Violeta. Manžel, který se zpočátku o rodinu nádherně staral, později "přičichl" k alkoholu, na kterém se stal zcela závislým. Neustálé bití a výčitky dovedly Janu až k nervovému zhroucení. Z domu ji odvezla sanitka. Mezitím zemřel Janin táta, poslední člověk, který ji dokázal před zuřivým manželem ochránit. V péči o dcery Janě velmi pomáhala její máma. I ta však stále více ztrácela sílu, až nakonec také zemřela. Děti musely začít navštěvovat internátní školu, takže nyní jsou doma jen o víkendech.

Vztahy mezi manželi se začaly urovnávat, a tak Jana porodila ještě jednu holčičku Margaritu. Jenže Aslan začal znovu pít a používat svou sílu. Za peníze, které

dostala Jana od státu za narození dětí, si pořídila dům ve vesnici Zilgi. Ani tato koupě se neobešla bez potíží. O výběr domu požádala Jana své příbuzné. Na první pohled vypadal docela dobře, ve skutečnosti však byl v havarijním stavu. Ohromná trhлина rozdělovala dům na dvě části, dřevou střechou na více místech zatékala voda. Dům neměl vůbec takovou hodnotu, kolik za něj Jana zaplatila. Jana stále vlastní byt ve městě. Potřebovala by získat nějaké peníze z jeho pronájmu. Kvůli neutěšenému stavu se jí ho však pronajmout nedaří. Každou cestu do obchodu musí Jana absolvovat taxíkem, který tak bere většinu jejího příjmu. Jana o sebe příliš nedbá. I doma je všechno špinavé, okolo domu je spousta nepořádku...

V tomto stavu jsme rodinu poprvé navštívili. První návštěva pro nás byla šokem. Jak může žít člověk tímto způsobem v 21. století? Srdce nás bolí, když vidíme, že děti vyrůstají v takových podmínkách. A tak jsme začali rodině pomáhat a poprosili i církev, aby vzala Janu do své péče. Věřící byli pohnuti jejím osudem a okamžitě začali jednat. Shromáždili jsme potravinovou pomoc, ovoce pro děti, teplé oblečení. Janu jsme pozvali na bohoslužbu a po ní šla poprvé v životě do restaurace. Stejně jako její dcery, které byly absolutně nadšené. Jejich ohromné emoce se projevovaly chvíli smíchem a chvíli slzami.

V posledních dnech Jana stále méně pláče a v domě je stále více slyšet smích. Jana teď do církve dojíždí každou neděli. Modlíme se za ni a věříme, že se v jejím životě bude vše posouvat k dobrému. Díky Nehemii jsme mohli koupit krávu i do této rodiny. Rodina se zatím nedokáže postarat sama o sebe, natož tak o krávu. Proto jsme ji umístili k sousedům, kteří se o ni starají. Díky tomu však na stole u Jany nikdy nechybí mléko a sýr. Navíc získávají i nějaké peníze za prodej mléčných výrobků. Díky tomuto novému příjmu si mohou přilepšit a koupit jídlo, na které dříve neměli. Nejvíce se z krávy radují děti. Často běhají okolo sousedky Anžely a nemohou se dočkat čerstvě nadojeného mléka, které na jejich obličejích vyčaruje šťastný výraz.

Projekt Kráva do každé rodiny můžete podpořit finančně darem na účet 1057340/2060, v. s. 1101. ■

Perský záliv

Snít Boží sen

Další lidé vyšli ze zóny bezpečí s touhou naplnit Boží sen.

MP

Toužíme snít Boží sen. ...stál jsem v nějakém prostoru a pozoroval scénu, o které jsem si nikdy nemyslel, že bych jí kdy mohl být součástí. To, co bylo ale nejvíce zvláštní, věděl jsem jasně a zřetelně, o jakou zemi se jedná. Byl jsem v Kataru. V prostoru jsem viděl dvě skupiny lidí – ti, co byli v bezvědomí (něčím jako kdyby paralyzovaní) a leželi na takových plátěných nosítkách. Pak jsem viděl ale ty, kteří ta nosítka drželi. Věděl jsem, na co se dívám. Lidé na nosítkách byli muslimové, kteří vydali svůj život Ježíši Kristu, ale byli pod mocným tlakem něčeho, co jim bránilo „žít“. Lidé, kteří nosítka drželi, byli ti, kteří sloužili někomu, kdo celou situaci jako kdyby ovládal. Byla tam také. Viděl jsem ji před sebou – postava zahalena do černého od hlavy k patě. Velmi pozorně sledovala situaci, každý pohyb. V tom se jeden člověk na nosítkách začal probírat „k životu“. Viděl jsem ji, jak jde k němu, bere dřevěnou tyč nebo hůl a hrubým způsobem začala bít daného člověka do hlavy, dokud neupadnul opět do bezvědomí. Věděl jsem, že se jedná o znázornění duchovní moci nebo síly, která drží pár místních křesťanů ve stavu, kdy jsou naprosto nečinní. Poté, co ubila daného člověka do bezvědomí, se přímo podívala na mě. Svými očima se dívala do mých. „Jak jen věděla, že tam stojím také?“ proběhlo mi hlavou. Byl to výsměch a v jejích očích, aniž by cokoli říkala, jsem viděl jediné: „Ty s tím nic neuděláš!“ Nebo něco jako: „Co ty s tím tak uděláš?“

Tímto začal příběh naší rodiny. Byl to sen, který jsem prožil v březnu 2018. Jediná věc, které odrazela mé srdce a

srdce mé manželky, byla touha sloužit muslimským národům. Nikdy by nás nenapadlo přemýšlet o zemi někde v Perském zálivu a navíc o Kataru. Proč Katar? Věci nabraly spád a my jsme pocítili Boží pozvání, ne nařízení, které znělo: „Půjdete? Jste ochotní jít?“ Věděli jsme, že nám Bůh dal a dává svobodnou vůli se rozhodnout. Věděli jsme, že toužíme jít, ale o této zemi jsme nikdy nepřemýšleli. Pozvali jsme pár jednotlivců, ať se modlí, jaká je Boží vůle (aniž bychom jim něco specifického říkali) a Bůh začal dávat na různá srdce stejné věci. Následovaly rozhovory s vedením Apoštolské církve

Brno, se zaštiťujícími organizacemi, nastavování rozpočtu a stanovení času pro odjezd. Kdy odjet? Nebo spíše, kdy, Pane, chceš, abychom odjeli? Prožívali jsme celkem brzký termín. Požadavek organizace v arabském světě zněl jasně. Potřebujete pro vaši rodinu tříletý rozpočet. Výzvou nebyl jen rozpočet, ale opuštění práce/služby, rodiny a přátel, negativní prognózy doktorů ohledně těhotenství, o kterém jsme se dozvěděli cca jeden a půl měsíce před odjezdem. Vším nás Bůh provedl. 1. července jsme odletěli na Střední východ s cílem projít jazykovou a kulturní přípravou.

Jsmetady již devátý měsíc. Jsme v Jordánsku na Středním východě, kde hlavním cílem v horizontu cca dvou let je studium jazyka (arabštiny) a adaptace do kultury (arabský a islámský kontext). Toto místo je však pouze „přestupní stanicí“ pro další etapu. Zatím to takto máme v srdcích. Neříkáme, že se věci nemohou změnit, protože v arabském světě se věci mohou změnit z hodiny na hodinu, kdy může přijít zpráva typu: „Máte dvacet čtyři hodin na opuštění země.“ Což už se některým lidem v této zemi stalo.

Toužíme snít Boží sen. Jako lidé máme spousty snů, ale naši touhou je nedělat víc a ani nebýt málo aktivní, ale být přesně uprostřed toho, co je v Jeho srdci. Ale je to pouze Katar?

Asi před třemi až čtyřmi měsíci přišel obraz o lokalitě Perského zálivu. Přesněji řečeno jsme viděli státy jako Spojené Arabské Emiráty, Katar, Bahrajn, sever Saúdské Arábie a Kuvajt jako místa, kde vzniká místní společenství z místních lidí, které bude mít dopad na proměnu své země. Doposud o těchto zemích víme, že v nich není samostatně fungující místní církev. Nemluvíme zde o mezinárodních sborech (které tam mohou nějak fungovat), mluvíme zde o zasažení daného národa skrze místní vlivnou církev, kterou tam Bůh touží mít – toto vnímáme, že je Jeho sen a tedy i náš. O Kataru se obecně ví, že financuje terorismus. Bohatství těchto zemí přikrývá skutečnou duchovní bídu a útlak, který lidé prožívají. Mrakodrapy a honosné budovy jsou doslova postaveny na lidských obětech, kdy tam lidé umírají (samozřejmě lidé z jiných národů, jako je Indie, Srí Lanka, Pákistán, Filipíny...). Když se bavíme zde s lidmi například o Saúdské Arábii, tak místní lidé (Arabové) říkají, že nemusí tyto lidi (tento národ), paradox, že? Ale Saudové jsou tvrdým, pyšným a nadřazeným národem a dávají to dostatečně najevo. Hlavní základ toho je, že je to centrum islámu (města Mekka a Medína).

Tvrdá, těžká půda... To znělo v jednom slově, které jsme obdrželi v roce 2018. Když se zde s lidmi z naší organizace bavíme o zemi jako Katar, slyšíme z jejich úst (aniž bychom cokoli řekli) zajímavé slovní spojení: „Je to těžká, tvrdá půda.“

Nevíme přesně jak a kdy, ale toužíme snít Boží sen. Je-li Jeho sen o vybudování místní církve v těchto národech, toužíme být toho součástí. Vedl nás doposud a povede nás i nadále. Děkujeme vám všem, kteří jste toho součástí – nikdy tyto věci nebyly o jednotlivcích, ale o Církvi jako celku!

Jsme připraveni
obětovat úplně
všechno.

Evangelisté v Etiopii platí velkou cenu

Br. Neri

Kala (28 let) spolu se svým manželem Ari (jména jsou změněná) pracují na východě Etiopie, poblíž somálských hranic. V celé oblasti žije okolo 7 milionů lidí, většinou Hararové (100% muslimů v populaci), Somálci a Oromové. Ari a Kala cestují po celé oblasti a věnují se muslimům, které přivádějí ke Kristu.

Těžkosti. Na konci loňského roku probíhaly v zemi velké nepokoje, při nichž zemřelo 70 lidí a 30 z nich právě v oblasti Hararu. Politická neshoda přerostla v náboženskou, a místní Oromové začali napadat všechny obyvatele, kteří z kmene Oromo nepocházejí, a později už i do křesťanů a lidí, kteří je v jejich názoru nepodporovali. Manžel Ari je také původem z kmene Oromo, ale ke vzpouře se nepřidal, proto je vzbouřenci přinutili opustit dům. Naštěstí je nezbili ani nezabili. Nějakou dobu se ukrývali v kadeřnickém salonu, kde Kala pracuje. Bohužel však přišli o střechu nad hlavou a nyní si musí hledat nové bydlení, protože dům, ve kterém doposud bydleli, měli pronajatý od místního muslima. Vrátit se můžou jedině, pokud zaplatí dvojnásobek ceny.

Neustálé stěhování. Ari a Kala nemůžou chodit do mešit jako někteří jiní evangelisté, protože je to pro ně extrémně nebezpečné. Ví se totiž o nich, že jsou to křesťané. Neustále se stěhují, protože majitelé domů, od kterých si domy pronajímají, jsou muslimové, a pro ně je více než podezřelé, že si jako křesťané zvou domů muslimy.

Údolí stínu... Kala a Ari svůj život popisují jako přebývání v údolí stínu smrti. Cestují po oblasti a Ari se věnuje mužům a Kala ženám. Při jejich službě se jim často stává, že je zbíjí. Berou to jako záležitost, která k jejich službě patří. Nedávno zmlátili Ariho tak, že jej našli na ulici v bezvědomí. Vypadalo to s ním velmi zle a od té doby má problémy se srdcem a potřeboval by lékařskou pomoc. I přesto všechno dál radostně slouží, protože vědí, že je Bůh do tohoto díla povolal. „Už jsme zaplatili vysokou cenu a jsme připraveni zaplatit i vyšší za službu muslimům. Služba Bohu je náš život,“ říká Kala.

Obrovská bolest. Zhruba před třemi lety se v jejich rodině stala velice zdrcující a těžká věc. Když byly jejich mladší dceři necelé čtyři roky, znásilnil ji 70 letý muž, patřící do významné rodiny v jejich oblasti. Pro malé děvčátko to byla traumatizující zkušenost, která ji fyzicky i psychicky poznamenala. Kromě jiného ji muž

nakazil žloutenkou a virem HIV. Léčba stojí rodinu okolo 1.000 Kč měsíčně, což pro rodinu znamená velkou sumu peněz. Nehemia pomohla Kale pořídit kadeřnický salón, který jí pomáhá zaopatřit rodinu. Kromě toho jej využívá k evangelizační službě. Muž, který dívku znásilnil, kvůli dobrým známostem vyvázl nejdříve bez následků, nakonec ale dostal 15 let vězení. Kala to však stále psychicky velmi těžce snáší.

Co se týče jejich zneužitá dcery (nyní má 7 let), je stále HIV pozitivní, ale dobrou zprávou je, že žloutenku již nemá. Její léčba je velice nákladná, a tak již rodině nezbyvá mnoho peněz na zajištění správné a pravidelné stravy. Dívka minulý rok velmi zhubla, a to až natolik, že lékař musel léčbu na nějakou dobu zastavit. Lékaři mají naději, že by se díky této léčbě HIV mohla ve věku 10 - 12 let zbavit. Nicméně k tomu potřebuje pravidelnou stravu a dobře prospívat. Náklady na jídlo pro děti vycházejí měsíčně na 700 birrů (600 Kč).

Pokud byste se rádi přidali k podpoře evangelistů v Etiopii, prosím, použijte č. ú.: 1057340/2060 v. s. 5201. Podpora jednoho evangelisty na měsíc vyjde v přepočtu na 2 600 Kč. Pokud byste rádi přispěli konkrétně Kale a Arimu, dejte prosím do poznámky pro příjemce "Kala".

Jednou z dalších potřeb evangelistů jsou dopravní prostředky, které jim značně usnadňují práci, šetří čas a peníze za dopravu. Pomohly by jim například motorky, které stojí v přepočtu 52 500 Kč. ■

Chceme jít tam, kde ještě lidé neslyšeli...

Další lidé s touhou
vyjít na misi!

Manželé "K"

Jsme mladý manželský pár z Plzně. Ač jsme s manželkou velmi rozdílní, naši společnou touhou je, aby se evangelium šířilo po celém světě z jednoho konce na druhý. V rozdílnosti je naše síla. Váš životní parták by vám měl umět v bitvách kryt nechráněná záda. Tak jako tomu je s Kristovým tělem, kde každý má svou roli a společně vytváří Boží dílo.

Naše touha a Boží plán. V průběhu našeho vztahu jsme zjišťovali, že sdílíme lásku k Asii, zájem o druhé lidi a touhu sloužit Kristu k naplnění jeho Velkého plánu. Rozhodli jsme se tyto věci vydat našemu Pánu a modlit se, aby si je použil pro svůj plán.

Asie je plná barev. Je zde obrovské množství kultur, etnik, tradic, jazyků, ale také pestrá škála náboženství, kde duchovní svět hraje nemalou roli v každodenním životě lidí. Na základě různých podnětů v našem životě jsme se začali modlit převážně za východní oblast Asie, která si stále více a více získávala prostor v našem srdci. Nakonec nám tady také Bůh otevřel dveře a po čase plánování se spustily praktické přípravy, které by měly vyústit už letos ve stěhování minimálně na dva roky.

Země Draka. Možná si někdo řekne, že ve východní oblasti Asie je přece mnoho věřících. Z mnoha stran slyšíme o obrovských sborech a o probuzení. Navzdory tomu je v této oblasti stále mnoho nezasažených skupin a etnik. Práci v přinášení evangelia navíc značně komplikují místní politické podmínky nepříznivé vůči křesťanské víře. Není divu, že si tato oblast vysloužila přezdívku Země Draka.

Plánem je v průběhu dvou let se naučit pořádně mandarínštinu a zapojit se do projektů misijní organizace SIM, která již na místě působí a skrze praktickou pomoc získává přístup do života místních obyvatel. I my jsme zastánci toho, že naše víra by měla být potvrzována skutky, a skrze praktickou pomoc a znalost jazyka místních lze sdílet evangelium.

Plánovaný termín odjezdu byl letos na jaře, ale aktuální vironá situace ve světě nás donutila plány přesunout na léto.

Modlíme se také, aby nám Bůh ukázal cestu, kudy máme po těch dvou letech pokračovat. Jsme ochotní vyslyšet jeho volání a jít tam, kam nás pošle.

Přeci jen řekl: „Nepřikázal jsem ti snad: Buď rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš?“ Jozue 1:9

Pokud byste se rádi dověděli více, určitě nás můžete kontaktovat na z.kaspa4@gmail.com ■

**Nakonec, bratři,
modlete se
za nás, aby se
Pánovo slovo
rychle šířilo...
2 Tes 3,1**

Podpořit misi manželů "K" můžete darem na účet
1057340/2060, v. s. 2309.

Odjíždíme!

Misie v Daruvaru

Chtěli bychom
se v roce 2021
přestěhovat.

Václav Bednář

Letošní rok naší služby v letničním sboru v Daruvaru vstupuje do závěrečné fáze. Již pátým rokem pomáháme pastori Mirkovi ve vyjití ze zóny dlouhodobé stagnace či udržování sboru s osmi lidmi.

Když jsme byli červenci 2014 v Daruvaru poprvé, pastor Mirko řekl: POMOZTE NÁM. Zhruba po měsíci, kdy jsem se modlil, kam máme jít, byl Mirkův hlas ještě naléhavější. Ve stejném roce se věci pohnuly a naši havířovští pastoři přijeli do Daruvaru a domluvili se na vzájemné spolupráci.

Od února 2015 jsem začal s pravidelnými výjezdy a vyučováním Božího slova. Služba se postupně rozrůstala o návštěvy nemocných a hlavně kontaktování lidí, kteří neznají Krista.

Dnes se na našich bohoslužbách schází zhruba 18 lidí a členská základna se rozrostla na 15 lidí. Vypadá to, že bychom mohli naše stanové kolíky rozšířit o město Pakrac a začít zde domácí skupinku, protože zde uvěřilo pár lidí, kteří 2x týdně jezdí k nám do sboru.

Sbor jsme posunuli i v pohledu vnímání osobní evangelizace a zodpovědnosti. Rovněž i my máme více a více lidí, se kterými ve městě navazujeme vztahy a mluvíme o Bohu, a již to nejsou jen staro-Češi, ale i místní Chorvaté. V Daruvaru, ve kterém žije necelých 10 000 lidí, je asi 4 000 Čechů. Jejich předkové se za dob Rakouska-Uherska přestěhovali do chorvatské Slavonie a zůstali zde již po celé generace.

Stěhování. Již od loňského roku čím dál tím více vnímáme, že bychom se měli do Daruvaru přestěhovat, aby naše služba byla efektivnější. Po mnoha modlitbách a rozho-
vorech jsme stanovili termín stěhování na duben 2021.

Modlete se také za nás, aby Bůh otevřel dveře našemu slovu, abych mohl zvěstovat tajemství Kristovo. Kol 4,3

Letos v únoru do Daruvaru opět přijeli pastoři z našeho havířovského sboru. Mluvili jsme podrobněji o našem přesunu a hlavně o naší službě v Daruvaru. Všichni naše rozhodnutí vítají a také senior oblasti Branko řekl, že bude moc rád, když mu pomůžeme v budování stanic v Kutině, Bjelovaru i jejich sboru v Garešnici.

Rovněž i v Daruvaru budeme moci rozjet kurzy Alfa, studium Bible s hledajícími či manželské večery.

Přípravy. V letošním roce nás tedy kromě pravidelných výjezdů čekají přípravy na stěhování. Chtěli bychom navštívit některé sbory v ČR, ve kterých bychom mohli hovořit o naší službě a misii v Daruvaru. Rovněž tímto chceme oslovit modlitebníky a dobrovolné přispěvatele, bez kterých bychom tuto službu dělat nemohli, a naše stěhování by takto nemohlo proběhnout.

Bydlení zatím máme zajištěno v dlouhodobě pronajatém bytu v centru města. Protože bychom chtěli v Daruvaru zůstat alespoň do důchodu, stále přemýšlíme i o koupi domu, který lze koupit i pod milion korun. Ušetřili bychom peníze za pronájem a měli i prostor přijmout různé podpůrné misijní týmy a využít zahradu nejen k většímu setkávání, ale i něco sami vypěstovat, aby-
chom nebyli plně závislí jen na finanční pomoci druhých.

Na FB jsme vytvořili uzavřenou skupinu o naší službě s názvem: Misie v Daruvaru, kde chceme dávat podrobné a aktuální informace nejen z daruvarského sboru, ale z celého Balkánu.

Děkujeme vám, že v tom stojíte s námi a pomůžete nám naplnit Boží vůli pro Balkán.

Pokud byste chtěli pomoci Bednářovým v jejich práci, prosím, použijte č. ú. 1057340/2060, v. s. 2101. ■

Nadšení a zapojení lidí
do pomoci druhým se
srdcem na dlani.

Moldavsko

Lidé, žijící v chudobě

Martina Igazová

Na přelomu ledna a února jsme ve dvoučlenném týmu opět přijeli do Moldavska. Vnímali jsme opět ve všem Boží vedení. Zaměřili jsme se hlavně na Centrum pro děti a na návštěvy rodin ve dvou vesnicích Panasesti a Galesti, které jsou od sebe přibližně 20 km.

Nyní do Centra přichází průměrně 18 dětí. Přijeli jsme opět s touhou pomoci Aljoně, která je na všechno sama. Moc by si přála mít dalšího spolupracovníka, který by jí stál po boku. Navíc služba těmto dětem vyžaduje opravdovou moudrost, jak je v trpělivosti vést. Prosím, modlete se spolu s námi za tuto potřebu! Tentokrát jsme se dohodli, že vytvoříme program zvláště pro holky a zvláště pro kluky. A byl to opravdu dobrý krok. Hovořili jsme o hříchu a co v našich životech způsobuje, a jaké řešení přichází skrze moc Ježíše Krista. Moc bychom si přáli vidět proměnu jejich životů. Věříme, že to, co zaséváme, budeme jednou s prozpěvováním sklízet, a to je také naše naděje, která dává celé práci větší a hlubší smysl. Patrik, který se do týmu přihlásil přes Nehemii, vytvořil navíc skvělý program plný her a soutěží. Děti si to s ním opravdu užily.

Chlapci v centru pocházejí z nejrůznějších rodin. Je pro ně těžké, když žádného otce nemají, nebo že jejich táta doma není, protože vydělává peníze někde v zahraničí, nebo sice doma jsou, ale bojují se závislostí na alkoholu. Proto jim mnohdy chybí mužský vzor.

A co už nyní můžeme částečně sklízet?

Danielka, která pravidelně navštěvuje Centrum, nyní spolu se svou kamarádkou Aljoně pomáhají. Chodí do 6. třídy a roznášejí ve vesnici obědy seniorům. Při této příležitosti se spolu s babičkami či dědečky modlí za jejich potřeby. Danielka také občas tráví volno u Aljony doma, kde se jí může se vším svěřit. Společně se modlí. Jednou, když u Aljony přespávala, se jí svěřila, že má problém s náměsícností. Po modlitbách se ráno vzbudila a řekla: „Už dlouho jsem se tak dobře nevyspala!“ Aljona také předává dětem rady v oblasti hygieny, například jak si správně čistit zuby. Danielka byla nadšená i z vany. „Poprvé se koupu ve vaně! My máme doma jen lavor.“

Aljona se i takto věnuje dětem, pozývá je k sobě domů a naslouchá, když se jí svěřují se svými trápeními.

Nahoře: Patrik, Martina s Aurou.
Vpravo s Kaťou uprostřed.

Sanda. Sanda je tichá dívka, která bohužel nemá příliš mnoho kamarádek, a tak je vděčná, když si s ní někdo povídá. Chodí do Centra půl roku, duchovní program ji baví a při biblických lekcích dává dobrý pozor. Měli jsme možnost navštívit i její rodinu. Bydlí velice skromně, protože však nemají v domě vodu, jsou podmínky pro život značně ztíženy. Na vaření, umývání i praní musí nosit vodu z jiného zdroje, který je 300 m daleko. Potřebovali by vlastní studnu. Místní pastor, který byl ten den s námi, jim vyprávěl svůj příběh o tom, jak také neměli vodu, a když se za tento problém začali modlit, Bůh jim pomohl. Navíc hovořil o tom, že Kristus je pramenem, z něhož proudí voda, která dává věčný život. Společně jsme se pak modlili za novou studnu a další potřeby.

Adrian. Je to malý prvňáček, který chodí do Centra půl roku. Jednou zde ukradl lepidlo. Když si s ním Aljona promluvila, ujistila ho, že se na něj nezlobí, ale že takové věci se nedělají. Nicméně nějakou dobu do Centra nechodil, protože se bál. Modlili jsme se za něj. Při této návštěvě jsme navštívili celou jeho rodinu. Dům byl ve velmi žalostném stavu. Zchátralý, s dveřmi rozbitými po nějaké hádce, se starými

kamny a špatnými podmínkami k životu. Bylo vidět, že kluci mají málo hraček – jen pár špinavých plyšáků. Jeho maminka vyprávěla, že sama měla v dětství těžký život. Její matka pila alkohol a nakonec zemřela. Povzbuzovali jsme ji a modlili se, aby Bůh vzal a uzdravil její bolest z dětství a dal jí nový život. Dnes jsou děti u babičky, protože maminka odjela za prací do zahraničí, aby děti nějak uživila. Bohužel, takových rodin je zde spousta.

Chudoba rodiny rozděluje, rodiče častokrát, aby se postarali o své děti, odjíždějí hledat práci do zahraničí.

Celkem jsme během našeho pobytu v Moldavsku navštívili 22 rodin ve vesnicích Panasesti a Galesti. Navštívili jsme nejenom rodiny dětí z Centra. Každé rodině jsme darovali potravinové balíčky, povzbuzovali je Božím slovem a modlili se s požehnáním za všechny jejich potřeby. Některé situace a příběhy se nám vryly do srdcí.

Košť. S touto rodinou se známe již dlouho. Košť, otec rodiny, onemocněl rakovinou, a tak jeho manželka musela

zastat roli živitelky a navíc se postarat i o svého muže a tři děti. V posledním stádiu už Kostů převezení z nemocnice domů a za pár týdnů zemřel. Ještě před rokem to byl muž plný síly. Bylo nám líto, čím si rodina prochází. Jeho žena nyní musí pracovat i v noci, aby své děti uživila. Prosím, modlete se za ně, aby Bůh seslal svoji pomoc.

Kaťa. S touto dívkou se známe již několik let. Se svými sourozenci byla již dvakrát na našem letním táboře v Panasesti. Při jednom dívčím programu jsme si spolu s ní četli Bibli a nejvíce na příběh o Nikodémovi reagovala právě Kaťa, která se chtěla modlit. Od té doby, pokud jí to rodiče dovolí, přichází s Aljonou v neděli na shromáždění. Když jsme navštívili celou její rodinu, našli jsme Kaťu, jak stojí sama u plotny a vaří pro celou rodinu. Její rodina bydlí ve velmi skromných podmínkách, společně spí v jedné místnosti a děti spí na jedné posteli.

Aura. Starší třináctiletá dívka z Galesti, kterou jsme našli doma samotnou, mě při příchodu silně objala. Poznala mě z tábora z minulého roku. Když jsme se za ni a její rodinu modlili, začala plakat. Povzbudila jsem ji a nabídla, jestli chce přijít v neděli do církve. Přišla spolu s Kaťou. Když jsme je nazpátek odvezli, byly veselé. Aura je často doma sama, protože oba rodiče pracují. Kéž najde blízkost u Boha, který ji miluje.

Jak se můžete zapojit? Modlitebně a finančně. Budeme vděční za vaši modlitební podporu i za rodiny, o kterých jsem vám napsala. Budeme také vděční za vaši finanční pomoc na nákup potravin pro chudé rodiny, popřípadě na nejnnutnější opravy domu. Momentální potřebou je dodělat chodbu před vstupem do Centra (25 000 Kč). Potřebovali bychom také skříňky (6 000 Kč), kde by každé dítě mělo své místo na boty, bundu a aktovku. Momentálně je používán jeden věšák a parapet, kde se dávají všechny bundy, což může způsobovat přenášení různých parazitů (např. vší). Další potřebou Centra je pračka (5 000 Kč), kde by si děti a rodiny mohly vyprat své věci (některé děti chodí do Centra ve velmi znečištěném oblečení), a taky k vyprání ručníků a utěrek (aby to kucharka nemusela nosit prát domů). Pomoc potřebujeme i při organizování týdenního tábora (35 000 Kč). Potřeb je opravdu spousta, prosím, pomůžete nám?

Příměstský tábor (denní program) pro děti z vesnice Panasesti a Galesti bude probíhat od 22. do 26. června. Kapacita pracovníků je momentálně naplněna. Budeme vděční za modlitby a finanční podporu, která bude směřovat především na pomůcky, potřeby tábora a jídlo pro děti. Minulý rok jsme pozvali 60 dětí na „královskou hostinu“, na níž pracovníci obsluhovali všechny děti. Některé poprvé v životě ochutnaly mango, ananas a jiná jídla. Děti pocházejí z rodin, kde vládne alkohol, chybí rodiče, žijí v chudobě. Tábor je příležitostí prožít radost, zapomenout na starosti a dozvědět se o někom, kdo chce jim dát naději do budoucna (Jer 29:11).

Klasický tábor. Hledáme nový tým na tábor s přespáním, který chceme dělat v prvním týdnu v červenci 2020. Už

v minulém roce se nám osvědčilo, že tábor s přespáním je dobrým nástrojem pro bližší důvěru, osobní rozhovory, řešení problémů, společné modlitby, ale také aktivity vedoucí ke stmelování skupiny dětí z centra. Zároveň chceme vzít některé děti z vesnice Galesti, s kterými jsme v bližším kontaktu díky letním příměstským táborům. Pokud máš na srdci nějakým způsobem se zapojit, ať svou přítomností, modlitbou, nebo finančním přispěním, bude to pro děti i pro nás požehnáním. Celková částka činí na oba tábory přibližně 35 000 Kč. Momentálně máme k dispozici 5 000 Kč. Hledáme na tábor také pět pomocníků, kteří by měli nějaké zkušenosti s dětmi a měli základní úroveň ruského jazyka. Cena výjezdu je 5 000 Kč na osobu (ubytování, strava, jiné potřeby na táboře. V ceně nejsou zahrnuty náklady na cestu a pojištění do Moldavska). ■

Náročný, ale krásný

Patrik Chmiel

V Moldavsku jsem strávil jeden náročný, ale přesto krásný týden. Každý všední den jsme spolu s Martinou Igazovou jezdili do centra v městě Panasesti. Pomáhali jsme dětem s domácími úkoly, hráli si s nimi a snažili se jim skrze příběhy přiblížit základní křesťanské ctnosti. Ne vždy to bylo snadné, ne vždy nám děti vyšly vstříc, ale nakonec jsme přece jen všichni cítili vděčnost za společně strávený čas. Velký obdiv patří vedoucí centra Alioně Morari za její pracovitost, vytrvalost a obětavost.

Místní sbor nás velmi vřele přijal. Mile mě překvapilo, jak moc jim leží na srdci práce pro druhé. S pastorem jsme navštěvovali chudé a nemocné lidi, nosili jsme jim krabice plné jídla a modlili se s nimi za jejich potřeby. U mnoha z nich byly vidět slzy dojetí. Věřím, že Bůh této práci žehná a líbí se mu (Iz 58:7). Děkuji, že jsem se na misií mohl podílet. ■

Danielka

Foto: z leva Aljona, Zina s dětmi
(Vlevo Adrian, který chodí do centra.)

Podpořit misií a rodiny v Moldavsku můžete darem na účet 1057340/2060, v. s. 2103. ■

Mukačevo, jak se ti daří?

Jak vypadá práce
v romských
osadách a jejich
zápal pro pro
druhé.

Věra Linzmajerová

Bratr kazatel Slavoj Raszka (64, CB Třinec) každoročně vytvoří tým a veze finanční podporu spřátelené Církvi živého Boha. Církev vznikla jako výsledek misie ukrajinských bratří Michaila Balka a Sergeje Baljuka v romských osadách v Mukačevu a okolí. Bratři začali obcházet osady před 35 lety a dnes je v Mukačevu a okolí síť menších či větších romských sborů a sborečků. Protože náš sbor CB v Husinci se podílí na finanční podpoře dvou romských pastorů, stali jsme se i my – David (52) a Věra (49) Linzmajerovi – součástí Slavojova týmu spolu s Františkem Flekem (43, AC Vyškov), Václavem Bouškou (53, CB Třinec) a Hankou Martákovou (19, KřSb Český Těšín).

Co jsme tam dělali? Navštívili jsme několik romských rodin v Mukačevu, Čomonině a Vělikých Lučkách. Zúčastnili jsme se shromáždění a připojili se biblickým pozdravem, slovem povzbuzení nebo svědectvím v romských osadách v Paušinu, Sjurte, Seredně, Svaljavě a Mukačevu. Podívali jsme se na rozestavenou modlitebnu ve Strabičevu. Navštívili jsme centrum Mukačeva, na tržnici nakoupili vyhlášené čokoládové bonbony Rošen a také jsme ochutnali výbornou pizzu v jedné z pizzerií.

Kde jsme bydleli? Byli jsme hosty přímo u manželů Balkových, kteří se o nás s velkou pečlivostí starali.

Jaká byla moje očekávání? Ukrajinu jsem znala jen z vyprávění. Musím říct, že to, co jsem viděla, v mnohém moje očekávání předčilo. Ukrajinské vesnické domky, byť chudé, působí upraveně, skoro u všech je zahrádka a před domkem se pne vinná réva. Cestou míváte honosné pravoslavné chrámy. Mukačevo je krásné město na evropské úrovni, život v něm pulzuje tak, jak jsme zvyklí z našich měst. Část města tvoří milionářská čtvrť s výstavnými domy, kterých díky developerům stále přibývá. V jiné části města ovšem odbočíte z hlavní ulice a rázem se ocitáte v romské osadě. Zde je již většina obydlí postavená z vepřovic (nepálené hliněné cihly), byť neomítnutá. Chybí zahrádka, prostor mezi domky tvoří louže, bahno a odpady.

Jak jsou na tom Romové? V posledních letech se jejich sociální situace zlepšuje. Dnes již dostávají sociální podporu, zvýšila se minimální mzda. Stále však není jednoduché najít na Ukrajině práci. Romové patří k maďarské části obyvatelstva, většina z nich ukrajinsky mluví špatně. Ti, kteří se přihlásili k maďarské národnosti, mají možnost jít

s maďarským pasem pracovat do Maďarska bez nutnosti pracovního povolení. Podle slov romského pastora Mikoly Lakatoše mají však lepší životní podmínky Romů za následek, že už Romové nehlédají Boha tak jako dřív, když jim bylo zle.

Jak probíhají shromáždění? V první části se zpívá. Romové upřímně, hlučně a s nadšením chválí Boha za doprovodu kytary, kláves, někde i bicích. Zpěv postupně přechází v modlitby. Všichni se modlí nahlas a zároveň. Pak následují promluvy bratří. (I my jsme se k nim připojili.) Setkání končí opět chválami. Shromáždění se poté poměrně rychle rozejde.

Jak jsme se dorozuměli? Vždycky s námi byl někdo z vedoucích Romů, kdo rozuměl „slovanštině“ – česky, rusky, polsky („po našemu“) a překládal do/z maďarštiny.

Nejsilnější zážitek? Pro mého muže určitě osobní setkání s oběma podporovanými pastory – Jankem Davidem a Mikolou Lakatošem. Vidět Romy, kteří nejen uvěřili evangelium, ale změnili svůj dosavadní životní styl, pracují, a dokonce nezištně pracují pro druhé – jak spolukřesťany, tak spoluobčany z osad – to se hned tak nevidí. Na mě pak velmi silně zapůsobily modlitby Míši Balka za Ukrajinu, jeho výzvy k půstu, pokání a modlitbám. Vytanul mi na mysl Mojžíš zápasící před Hospodinem za izraelský národ.

Co říct závěrem? Snad za všechny zúčastněné mohu vyjádřit vděčnost, že jsme se mohli k této cestě připojit. Ať je nám všem Pán Bůh milostiv. ■

Podpořit romské pastory můžete prostřednictvím č. účtu 1057340/2060, v. s. 5102. ■

Na
skupince
ve vesnici
Sjurte.

Bohoslužba
v Mukačevu.

Příjemné změny
v životě misionářky,
pracující v Asii
v oblasti pracovního
otroctví.

Eliška

Jsou určitá rozhodnutí, která musíme dělat spíše z praktických důvodů, než že bychom vnímali, že je ten správný čas nebo že to cítíme či jsme na to úplně připravení. Takovýmto praktickým krokem bylo plánování svatby s mým přítelem, který pochází z Jižní Asie. Svatební den proběhl 8. března, tedy osm měsíců od toho, co jsme vstoupili do vztahu. Protože jsme mezinárodní pár a cestování není tak snadné, rozhodli jsme se tyto záležitosti uspořádat. Do ČR jsem přijela již v prosinci. Bylo to nejen z důvodu svatby, ale i ze zdravotních důvodů. Předčasně jsem tedy i přerušila svoji práci v oblasti pomoci obětem pracovního otroctví.

Pobyt v ČR mi přinesl uzdravení a potřebné odpočínutí pro celé tělo a mysl. S manželem nyní chceme sloužit tam, kde je potřeba. Vnímáme, jak je život v ČR jednodušší, například rodina s dětmi - děti mají vzdělání zadarmo, lékařská péče je hrazená státem, stát nabízí přídavky na děti. A k tomu další benefity - například v podobě sociálního pojištění, obecného bezpečí, nebo dostupnosti přírody. Těžší než tato závaží na jedné straně vah je prostý fakt, že 29 % populace světa nikdy neslyšelo o Kristu a ani nemají šanci o něm slyšet (nemají přístup k evangelium, k Bibli, nemají ve svém okolí křesťany a sbory). Naprostá většina této nezasažené populace žije v oblasti Jižní Asie a v zemích s většinovou muslimskou populací. Pouhá 3 % misionářů, kteří jsou ve světě, slouží těmto 29 % světové populace. Tam je potřeba největší. (Můžete se podívat na ilustrační videa organizace Frontier: Understanding the Remaining Mission Task, a nebo State of the World / The Task Remaining).

**Podpořit misii Elišky můžete prostřednictvím
č. účtu 1057340/2060, v. s. 2307.**

I když tento fakt zasahuje moje srdce na nehlubší úrovni a plní mě touhou být a sloužit tam, kde jsem už posledních 1,5 roku sloužila, vnímám v sobě vnitřní boj o to, zda se cítím být tím správným člověkem. Jižní Asie není region, který bych si sama zvolila. Vždy mě to táhlo do jiných regionů světa, spíše blízkých Evropě. Vnímám, jak moc odlišné jsou jihoasijské kultury, jak moc odlišné je místní každodenní život, jak odlišné jsou hodnoty a normy, fungování rodiny a komunity. Teď, když jsem si vzala člověka z této kultury a zřejmě v ní i nějakou dobu budu žít, přemýšlím, zda jsem tím správným „materiálem“ pro tento region. Mohu zde žít a sloužit s tím, jaká jsem, kým jsem, jaké mám vášně a touhy?

Vždy jsem se modlila, aby mě Bůh vedl tam, kde potřebuje. A Bůh mě dovedl sem. Dal mi toto místo zakusit a vyzkoušet si ho na 1,5 roku. A teď mi otevírá otázku, zda tu chci zůstat déle a sloužit těmto lidem. Není to příkaz, je to pozvání. Znáám mnoho lidí, kteří jsou realitou života v tomto regionu odrazeni a nedokáží si představit žít zde déle než pár týdnů. A já jim rozumím.

Ještě pár dní a nasednu s balenými do letadla, abych se vrátila do Jižní Asie. Modlím se za Boží práci v mém srdci, aby mne připravil na to, co má on připravené. Velké díky patří všem, kteří mou práci v Asii podporují. ■

Jimmy - nové děti

M. Cásková

Už v minulém čísle jsme psali, že přibíráme pod svá křídla dalších 30 dětí z Jimmy. Nyní máme i fotografie a potřebné informace, a tak budeme rádi, když pro ně brzy najdeme nové sponzory. Pokud byste se chtěli do podpory vzdělávání dětí zapojit, prosím, ozvěte se do kanceláře na e-mail: dbednarova@nehemia.cz. Měsíční podpora jednoho dítěte vyjde na 500 Kč.

Naši partneři vybrali opět ty nejchudší z nejchudších v oblasti, kde jsou rodiče postiženi leprou či trpí velkým nedostatkem. Mnohé děti buď nemají žádného otce

(úmrtí, rozvod), nebo je otec nemocný, většinou mají mnoho sourozenců a rodiče (či jen matka) nejsou schopni tolik dětí uživit.

Společně tak měníme komunitu chudých lidí. Připojte se? Můžete přispět i jednorázově a my dokryjeme vaší částkou dítě, které zatím sponzora nemá (popřípadě ji použijeme na dary pro děti přímo na místě – sportovní potřeby, sladkosti). Můžete také přispívat jen na polovinu dítěte (250 Kč). Jednorázové částky můžete posílat přímo na č. ú. 1057340/2060, v. s. 1204 a do zápatí napsat „jednorázová pomoc“. ■

Kofele

Jimmy

Vláda a policie
neustále vyvíjejí
tlak na uzavření
rádia. Stále nás
kontrolují...

Rádio pro tisíce posluchačů

Nikolaj Kobzev

Rádio MCC je jedním z významných a důležitých projektů Misie Milosrdie ve Vladikavkazu, skrze kterou Nehemia pomáhá v projektu Kráva do každé rodiny. Oblast Kavkazu, tedy horské pásmo Velkého Kavkazu, do kterého zahrnujeme Gruzii, Arménii, Ázerbájdžán, Čečensko, Jižní Osetii, Abcházii, tedy i nejjižnější část Ruska, je považováno za jazykově a kulturně nejpestřejší na světě.

Efektivita. V oblasti, kde se mísí desítky jazyků, etnik a několik náboženství, je rádio MCC velmi efektivním nástrojem, jak nezasaženým národům v této oblasti přinést světlo evangelia přirozenou cestou.

Avšak okolnosti naší služby a života nejsou nikterak příznivé. V posledních letech je stále obtížnější získat prostředky na provoz rádia. Tlak místních úřadů se stále stupňuje a požadavky na fungování se zvyšují. Momentálně je MCC jediným křesťanským rádiem v Rusku, která má licenci k používání FM frekvence.

Čtveřice redaktorů zajišťuje s vypětím všech sil 24 hodinové vysílání za minimální mzdu.

<http://www.radiomcc.ru>

Dnes Rádio MCC stále vysílá na vlně 104,9 FM i na internetu, kde nás poslouchají tisíce lidí nejen ze Severní Osetie, ale i z různých koutů světa.

Rádio MCC si klade za cíl nést evangelium světu a sloužit všem potřebným v jejich praktických i duchovních potřebách, poskytovat morální podporu atd.

Mnozí lidé přinášejí příběhy o tom, jak byly při poslechu rádia změněny jejich životy. Žijeme ve složité oblasti, kde prakticky každý člověk hledá, jak by mohl být jeho život proměněn. Mnozí naši posluchači trpí nevyčísitelnými nemocemi, jako je rakovina, tuberkulóza nebo AIDS. Mnozí naši posluchači žijí ve strachu, protože nevědí, co je zítra zase potká. Stále se prohlubující ekonomické potíže přinášejí rostoucí nezaměstnanost.

**Na internetu
nás poslouchají
tisíce lidí nejen
ze Severní
Osetie.**

Ani uprostřed všech těchto problémů si však mnozí nepokládají otázky o věčnosti: „Co udělám se svým životem? A co se stane, až můj pozemský život skončí?“ Mnozí si však pokládají tyto otázky: „Kde najdu nějakou radost? Lásku? Pokoj pro svůj domov a rodinu? Kde mohu uslyšet něco, co mi dodá sílu pro další dny mého života? Co mě může nadchnout nebo uklidnit? Opravdu někde neexistuje řešení všech těch hrůz, které se okolo mě dějí?“

Pro každého posluchače máme dobrou zprávu.

Při poslechu Rádía MCC lidé nacházejí to, co potřebují. Kvalitní současnou křesťanskou muziku všech stylů, zajímavé programy, bohoslužby v přímém přenosu, životní příběhy a mnoho dalšího.

Ráno, večer, dnem i nocí, každý když zapne naše rádio třeba jen na 15 minut, když se třeba připravuje na cestu do práce, snídá, odpočívá po práci, nebo si hraje s dětmi, může uslyšet slova, která mu dodají sebedůvěru, sílu k vypořádání se se stresem, krizí nebo nemocí.

Jeden z těchto pořadů - „V detailu“ - je autorským pořadem Maliny Mamiyevy. Hosté tohoto pořadu jsou zkušenými profesionály ve svém oboru. Ohlas vyvolal díl věnující se sociálním otázkám. Obrovský zájem sklídilo poslední vysílání pořadu na téma „Rakovina“. Lidé zkrátka chtějí poslouchat to, s čím zrovna nejvíce bojují. Co když

ale ani nejpovolnější lékař nemůže pomoci? Zde se najednou otevírá prostor pro službu Božím slovem.

A co vyprávějí sami pracovníci rádia:

Ten den jsem vedla jeden z interaktivních pořadů „Večerní káva“. Na číslo rádia mi do studia zavolala mladá žena a představila se jako Sněžana. Ukázalo se, že je maminkou mnoha dětí. Byla velmi vzrušená a emotivní. Bylo jasné, že se prostě potřebuje vymluvit, říct někomu o svých potížích, o vztahu se svým manželem, o materiálních těžkostech. Nevěděla jak dál. Viděla jsem, že je naprosto zoufalá a potřebuje pomoc. Problémy se na ni nahrnuly s takovou silou, že jsem nevěděla, v čem jí pomoci dříve. Dát jí morální podporu a nebo hned nabídnout materiální pomoc? Mezitím jsem musela obhospodařovat vysílání v přímém přenosu. Po každém vstupu jsem však hned zase brala do ruky telefon, abych znova vyslechla vodopád jejích slov. Po několika dnech jsem mohla Sněžanu přivítat u nás v rádiu a promluvit s ní tváří v tvář. Další schůzku si potom domluvila s pastorem naší církve „Naděje“.

hned si vzpomněla na Allu: „Třeba by i ona měla šanci zažít uzdravení. Proč to nerisknout?“ Před začátkem pořadu se vždy modlím, aby mi dal Bůh moudrost v odpovědích na otázky, které lidé pokládají.

Alla sice nikdy nenavštěvovala církev, ale modlit se nezapomínala. Rádio MCC nikdy předtím neposlouchala, ale na radu kamarádky se rozhodla chytout se svojí poslední naděje. Asi půl hodiny jsme si potom povídaly, jak se může ve svých modlitbách obracet k Bohu osobně. Že nám Bůh naslouchá, i když se neumíme modlit vzletnými výrazy. Bůh nám rozumí. Vyměnily jsme si telefonní čísla. Alla se začala modlit k Bohu s mnohem větší důvěrou a slíbila, že zavolá hned, jak se vrátí z léčby domů.

Službu rádia na Kavkaze můžete finančně podpořit darem na účet 1057340/2060, v. s. 1002. ■

Pořad „Radiofórum modlitba“ je jeden z nejoblíbenějších na naší rozhlasové stanici. Pozdravy a blahopřání jsou jeho důležitou součástí, ale lidé ještě mnohem více potřebují naši účast, duchovní a modlitební podporu.

Jednou mi do pořadu zavolala žena ve věku okolo padesáti let. Skromně se představila a zeptala se: „Modlíte se také za uzdravení?“ Bylo to chvíli po ukončení pořadu, takže jsem měla trochu víc času věnovat se hovoru. Alla, tak se ta žena jmenovala, mi pověděla, že se právě připravuje na složitou onkologickou operaci do Moskvy. Lékaři v Osetii udělali, co mohli, a ona teď s nadějí vzhlížela k lékařům v Moskvě. Před tím ale toužila po naší modlitbě. Jedna její známá jí totiž řekla, že rádio MCC se za nemocné modlí spolu s posluchači v přímém přenosu. Když se to dozvěděla,

Rozsah našeho rádia.

Díky za vaši neskutečnou štědrost!

Přehled financí za rok 2019

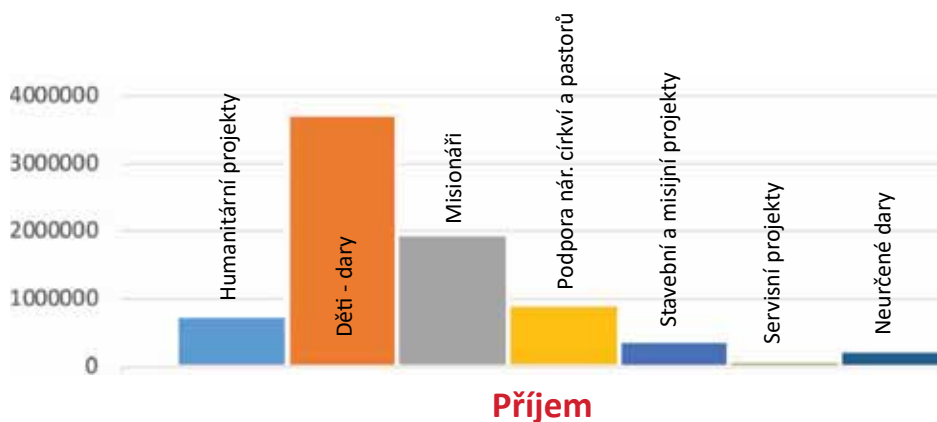
projekt	výdej	příjem
1011 Humanitární pomoc běženci	0	300
1000 Humanitární projekty obecné	107 622,72	107 622,37
1001 Fond náhlé pomoci	138 882,68	98 863,32
1002 Humanitární sbírka – Irák	220 91,6	138 072,5
1004 Perské Bible	35 223,6	56 431
1007 Etiopie – pomoc ženám (kozy)	6 868	42 925
1008 Vánoční sbírka	83 943,2	14 096,6
1009 Pomoc běžencům – Ukrajina	3 164,12	19 775,8
1101 Kráva do každé rodiny	383 818,84	277 285
Celkem	781 615,56	755 371,59

projekt	výdej	příjem
1003 Lékařská pomoc dětem	36 800	28 500
1005 Děti – neurčené dary	10 627,4	27 740
1120 Dětské domovy – Ukrajina	239 246,35	262 939,75
1202 Děti Etiopie – Kofele	1 259 167,63	1 257 003
1203 Děti Tanzanie – Masajové	502 812,6	488 078,82
1204 Děti Etiopie – Jimma	798 023,35	816 445,75
1301 Severní Korea – pekárna	532 499,73	834 093
Celkem	3 379 177,06	3 714 800,32

projekt	výdej	příjem
2000 Misionáři – obecný	32 298	58 112,56
2101 Chorvatsko – Bednář Václav	98 425,7	189 214
2102 David S.	864,05	17 281
2103 Libanon – Miláčková Věra	27 688,62	29 772,5
2302 Persie – Bohunka	72 592,5	51 850
2303 Wojnarovi	540 989,5	589 790
2304 Jaro Feneš	16 685,1	21 462
2305 Felagund	47 405,55	74 331
2306 Ivana J.	580	11 600
2307 Eliška – Asie	275 281,97	265 639,51
2308 MP – Arabský poloostrov	452 696,03	453 920,64
2309 Kašpárkovi SA	35 417,9	77 398
2501 Austrálie – Marcela a Thomas	114 594,43	113 700
Celkem	1 726 172,91	1 954 071,21

projekt	výdej	příjem
8101 Misie.cz	0	46 289
8102 Měnit svět modlitbou	1 800	0
8104 Vzdělávací kurzy a akce	27 085,64	27 650,07
8202 Publikace knih	0	4 100
Celkem	28 885,64	78 039,07

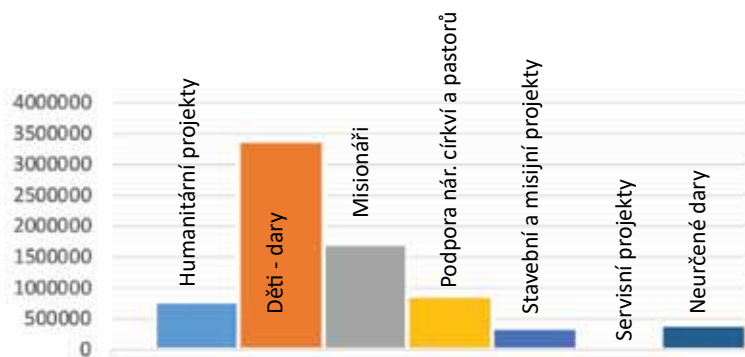
projekt	výdej	příjem
6004 Neurčené dary	407 857,63	239 990,14
0001 – z fondu AC na zahraniční misii	1 988 299	1 826 098

projekt	výdej	příjem
1302 Čína – vodovod	11 496	71 850
1303 Čína – sirotčinec	100 319,63	172 997,75
5000 Podpora nár. církví a pastorů	960	6 000
5101 Ukrajina – Golub Pavel	85 270,5	95 600
5102 Ukrajina – Balko Michail	28 520	22 000
5103 Ukrajina – Melnik Konstantin	45 576,32	54 227
5104 Ukrajina – Donbas	76 686,56	29 291
5201 Etiopie – evangelisté TFM	183 751,84	216 553
5202 Etiopie – farma	1 152	7 200
5203 Etiopie – Bible	22 312,8	9 895
5301 Čína – Bible pro Čínu	206 945,6	170 410
5302 Jakutsko – misionáři	115 830,96	76 781
Celkem	878 822,21	932 804,75

projekt	výdej	příjem
3101 Chorvatsko- misijní chata,	2 352,97	0
3200 Stavební/misijní projekty	103 353,5	213 474
3201 Stavební projekty Tanzanie	0	2 000
3202 Stavební projekty Jimma	46 024,63	2 200
3205 Stavební projekty Sibiř	156 000,83	136 000
3301 Izrael – lesy na Karmelu	48 344,41	26 352,9
Celkem	356 076,34	380 026,9

Výdej

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM

QUANTUM SOLIDUM | **RENOMIA NETWORK**

WWW. QUANTUMSOLIDUM.CZ

- 1000 **HUMANITÁRNÍ PROJEKTY**
 1001 Fond náhlé pomoci
 1002 Irák - pomoc Jezídům
 1003 Lékařská pomoc dětem
 1004 Perské Bible – Írán
 1009 Ukrajina – uprchlíci
 1010 Pomoc uprchlíkům - obecný
 1101 Kavkaz – kráva do každé rodiny
 1120 Ukrajina – dětské domovy
 1202 Děti Etiopie – Kofele
 1203 Děti Tanzanie – Masajové
 1204 Děti Etiopie – Jimma
 1301 Severní Korea – pekárna
 1302 Čína – vodovod
 1303 Čína – humanitární pracovníci
- 2000 **MISIONÁŘI**
 2101 Chorvatsko – Václav Bednář
 2102 David Symon
 2103 Moldavsko - práce s dětmi
 2301 Asie – Vretonkovi
 2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi

- 2303 Wojnarovi
 2304 Jaro Féneš
 2305 Felagund – misie ve Střední Asii
 2307 Eliška – jižní Asie
 2308 MP – arabský poloostrov
 2309 "K" – Asie
 2501 Thomas a Marcela Hemphilovi
- 3000 **PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI**
 3205 Pracovní výjezd na Sibiř
 3301 Izrael – obnova lesů na Karmelu
- 4000 **ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE**
- 5000 **PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ**
 5101 Ukrajina – pastor Pavel Golub
 5102 Ukrajina – podpora romských pastorů
 5103 Ukrajina – pastor Konstantin Melnik
 5104 Ukrajina – Doněcká oblast
 5201 Etiopie – evangelisté TFM
 5202 Etiopie – farma
 5203 Etiopie – Bible

- 5301 Čína – Bible pro Čínu
 5302 Jakutsko – Ilja a Aňa

- 6000 **SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORGAN.**
 6004 Neurčené dary
 6410 Mzdy a dotace na mzdy

- 8000 **SERVISNÍ PODPORA MISIE**
 8104 Vzdělávací kurzy a akce
 8201 Časopis Nehemia INFO

Redaktor Miroslava Cášková
Korektury Břetislav Dršťák
Adresa redakce Nehemia Info
 Selská 29,
 736 01 Havířov-Bludovice
 Česká republika
Telefon 703 438 026
E-mail office@nehemia.cz
Web www.nehemia.cz
Facebook facebook.com/NehemiaCZ

Pojďme společně
změnit svět mod-
litbou a postavit
se do mezery ...

Naléhavá modlitební výzva

Leoš Cásek

Dnešní svět čelí pravděpodobně jedné z největších krizí v dějinách lidstva. Pandemie koronaviru postupně ochromuje celý svět. To, co se nám ještě před pár týdny zdálo nemožné, se dnes stává součástí našeho běžného života. Zavřené hranice, omezený po-hyb, zavřené restaurace a obchody, tisíce mrtvých a šířící se strach z nákazy.

Situace, kterou nikdo z nás moc neočekával, a tím pádem se na ni nepřipravoval. Avšak Bůh má řešení do každé situace.

Prosím, modleme se jako církev za tuto situaci:

Modleme se za zastavení šíření nákazy koronavirem.

Modleme se za vlády jednotlivých zemí, ať mají moudrost, jak s pandemií účinně bojovat.

Modleme se za lékaře, zdravotní sestry, policisty, hasiče, kteří stojí v první linii, aby je Bůh chránil.

Modleme se za ochranu našich vlastních pracovníků a dalších spolupracovníků v Iráku, Jordánsku, Etiopii, Tanzanii, Rusku, Číně, Severní Koreji, Moldavsku, Chorvatsku, na Ukrajině, v Rakousku.

Modleme se, ať jako církve můžeme být světlem a příkladem v této těžké době a nepromarníme svůj čas.
Modleme se za pokoj na místo strachu, který mnohé lidi paralyzuje.